

(א) בכל בחי' של ציור של אדם הנעשה מבחי' היושר¹ כמו ציור א"ק או היושר דאצילות וכו' צריך להיות לו את הד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן אשר הם כוללים את כל האצילות ואת כל העולמות.

(ב) הנה הד' שמות מתחלקים לטנת"א, שע"ב הוא טעמים, וס"ג נקודות, ומ"ה תגין, וב"ן אותיות.

ע"ב	ס"ג	מ"ה	ב"ן
ע"ב	ע"ב	ע"ב	ע"ב
ס"ג	ס"ג	ס"ג	ס"ג
מ"ה	מ"ה	מ"ה	מ"ה
ב"ן	ב"ן	ב"ן	ב"ן

(ג) כל אחד מהד' שמות גם כולל ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן וגם מתחלק לטנת"א, ונמצא שע"ב שהוא טעמים מתחלק לע"ב טעמים ולס"ג נקודות ולמ"ה תגין ולב"ן אותיות, וכן הס"ג שהוא נקודות מתחלק לע"ב טעמים ולס"ג נקודות ולמ"ה תגין ולב"ן אותיות, וכן המ"ה שהוא תגין מתחלק לע"ב טעמים ולס"ג נקודות ולמ"ה תגין ולב"ן אותיות.

טעמים ולס"ג נקודות ולמ"ה תגין ולב"ן אותיות, וכן הב"ן שהוא אותיות מתחלק לע"ב טעמים ולס"ג נקודות ולמ"ה תגין ולב"ן אותיות.

(ד) הנה חלוקת הד' שמות הנ"ל והטנת"א בא"ק הוא באופן זה, שהקרפתא שלו שבראש מלפנים עד המצח ובאחור עד מקום העורף ובצדדים עד מקום האוזניים שכל מקום זה הוא מקום השערות הוא בחי' שם ע"ב שהוא טעמים², והטעמים האלה גם מתחלקים לטנת"א³ אלא שאין לנו רשות לדבר בזה.

(ה) הנה כל מה שאנו מכנים בכינויים הנ"ל כגון אדם או ראש או אוזניים וכו' אינו רק לשכך את האזן כדי שיובן הדברים, אבל שם בעולמות העליונים דא"ק אין שום בחי' פרצוף ולכן לא שיך הכינויים האלה, דבחי' פרצוף שיך רק בעולמות התחתונים שהם מאריך⁴ ולמטה ולכן רק משם אפשר לכנות בכינויים האלו⁵.

(ו) ממקום האוזניים ולמטה הוא בחי' שם ס"ג שהוא נקודות⁶, וגם הוא מתחלק לטנת"א.

¹ גם בשער הקדמות (י"ב ע"ד) מדגיש אין שום בחי' ציור דמות אדם ביושר, (וצ"ע אם זה דווקא רק ביושר ובעגולים לא, או שגם בעגולים אך החלוקה הוא באופן אחר).

² הנה מה שאנו אומרים שעד שם הוא בחי' ע"ב וטעמים הכונה שעד שם הוא מגולה בחי' הע"ב שהוא טעמים, אך למעשה מתפשט בחי' הע"ב עד סוף א"ק.

³ עיין בכרם שמה שאומר שגם בבחי' זו לבדה כלולה טנת"א אין הכונה על חלק המגולה דע"ב רק הכונה על כל בחי' שם ע"ב שהוא עד סוף א"ק, וחלוקתן הוא באופן זה דמה שמגולה הוא בחי' הע"ב שבע"ב, והס"ג דע"ב הוא עד מקום הטבור דא"ק, והמ"ה וב"ן דע"ב הוא מהטבור ולמטה.

⁴ דעתיק הוא עוד נקרא מלכות דא"ק.

⁵ אך צריך לזכור שגם שם הוא רק כינוי ואין שם ח"ו גוף ולא ישיגיהו משיגי הגוף ואין שום דמיון.

⁶ וגם הוא מתפשט עד סוף האצילות, ובחי' ע"ב שבס"ג הוא עד מקום הטבור דא"ק, והס"ג מ"ה וב"ן דס"ג הוא מהטבור ולמטה.

ס"ג		
ע"ב טעמים		
טעמים	טעמים	טעמים
עליונים	אמצעים	תחתונים
אזן	חוטם	פה
ס"ג נקודות		
מ"ה תגין		
ב"ן אותיות		

(ז) בחי' הטעמים או בחי' הנקודות דשם ס"ג מתחלקים לג', לעליונים ולאמצעים ותחתונים, כמו שיש טעמים ונקודות מעל האותיות, ויש טעמים ונקודות באמצע האותיות, ויש טעמים ונקודות מתחת האותיות.

(ח) האורות יוצאים מא"ק מבחי' הנקבים שלו, והאורות היוצאים מבחי' הקרקפתא שהוא שם הע"ב יוצאים דרך נקבי צינורות השערות אך אין לנו רשות לדבר בזה.

(ט) אור היוצא מבחי' הטעמים העליונים דשם ס"ג הוא מהאזן דא"ק
(י) האור היוצא מהאזן דא"ק בצאתו ממקום האזן הוא מתעבה קצת והוא בדרגה פחותה⁷ מהאור הנשאר בפנימיות א"ק, אך הוא יותר גדול מהאור של הכלי שהוא גוף דא"ק.

(יא) האור היוצא מהאזן דא"ק יוצא דרך נקבי ב' האוזניים הימיני והשמאלי ומתפשטים מבחוץ עד מקום שיכולת הזקן.

(יב) האור היוצא מהאזן נמשך נגד האור של שער הזקן הצומח בלחיים בצדדי הפנים אך הוא רק חופף ומסכך עליהם ולא נדבק ונוגע עימהם⁸.

(יג) וכן האור לא מתפשט לא לאחורי הפנים ולא בכל שאר הפנים רק לצדדי הפנים, אבל נמשך הארה מהאור המתפשט שהארה הזאת כן מתפשט בכל סביבות א"ק.

(יד) בשיכולת הזקן שם מתחברים אור היוצא מנקב האזן הימיני עם האור היוצא מנקב האזן השמאלי אך לא מתחברים ממש כי יש ריווח וחלל ביניהם.

(טו) הנה האורות היוצאים דרך השערות במקום הקרקפתא שהם בחי' שם ע"ב שם אין חלוקה בין בחי' פנים לבחי' אחר כי שם אין נקבים⁹ וחלונות וכל האור יוצא בשווה, אך ממקום האוזניים ולמטה שהוא בחי' שם ס"ג שם יש כבר נקבים כגון נקבי האזן והחוטם וכו' לכן שייך כבר חלוקה בין בחי' פנים לבחי' אחר כי בצד שיש הנקבים ושם יוצא האור זה הוא בחי' פנים ובצד שאין הנקבים נקרא אחר.

⁷ עיין בעץ חיים (שער טנת"א במ"ב) שאור היוצא הוא חיצוניות טעמים דס"ג, ואור הנשאר בפנים הוא פנימיות טעמים דס"ג.

⁸ הנה מדייק הריפ"ש והדגלי אהבה שמשמע מזה שאורות האזן הוא לא בחי' הדיקנא רק הם מתפשטים מנגד שער הזקן, אך עיין באור זרוע שלומד שזה כן בחי' הדיקנא.

⁹ הכונה נקבים ממש כמו נקבי אוזן או חוטם וכו' אבל גומות דקים כנקבי צינורות השערות יש לו.

טז) הנה האור היוצא מהאוזן יש בו י' ספירות, וכל ספירות מתחלק האור בין און ימין לאון שמאל דמאון ימין הי' ספירות הם בבחי' אור מקיף ומאון שמאל הי' ספירות הם בבחי' אור פנימי¹⁰.

יז) הנה האור היוצא מהאוזניים הם יוצאים מקושרים בתכלית ההתקשרות ולא ניכר בהם שהם י' ספירות רק שהם בחי' ה' פרצופין שהם אריך ואבא ואמא וזעיר ונוקבא, אך גם ה' פרצופין לא ניכרים בבחי' פרצופין רק הם כולם מקושרים בבת אחת בבחי' אות ה'.

יח) ציור אות ה' הוא ד' ו' שהוא בגימ' י' לרמז שאפילו שניכר רק ה' פרצופין בכל זאת הם י' ספירות.

יט) הנה און הוא בגימ' נ"ח ועם ה' שהוא בחי' ה' פרצופין הוי ביחד גימ' ס"ג שזה מרמז ששם ס"ג נתגלה באון.

כ) אורות דאון ימין שהם בחי' אור מקיף ואורות דאון שמאל שהם בבחי' אור פנימי אינם נפגשים יחד רק הם מורחקים והטעם שבאו מורחקים שאם היו יותר קרובים אז היו מזדווגים ועל ידי זה היה מתרבים האור ולא היו התחתונים לקבלם¹¹.

כא) הואיל ובאו האורות מרוחקים לכן לא נעשה בחי' כלים דכלים נעשים רק אם יש בטישה של ב' מיני אור.

¹⁰ הנה מקשה הריפ"ש שהרי באור האון אין בחי' כלי ולא שייך חלוקה בין בחי' פנימי לבחי' מקיף דהיכן שיש כלי אז האור שבתוך הכלי הוא אור פנימי והאור שמחוץ לכלי הוא אור מקיף, ומתרץ הריפ"ש ואני מוסיף על דבריו על פי דברי רבנו בעץ חיים (שער ב' פרק ג') דאורות היכולים להיכנס תוך הכלים (שהם בחי' נפש רוח נשמה) הם אורות פנימים והאורות הגבוהים יותר (שהם בחי' חיה יחידה) שאין יכולים הכלים לסבלם ולהגבילם תוך פנימיותם הם נשארים בחוץ בבחי' מקיפים, ולכן גם בפירקין כך דאורות הגבוהים יותר שהם בחי' חיה יחידה הם יוצאים מאון ימין והאורות הנמוכים שהם בחי' נפש רוח נשמה הם יוצאים מאון שמאל, ומה שקורא להם פנימים ומקיפים הוא שם מושאל כי תמיד מתחלקים החיה יחידה עם הנפש רוח נשמה שהם תוך הכלי והם מחוץ לכלי.

¹¹ אפילו שהיה נעשה גם כלי שיגביל את האור אך בכל זאת האור עצמו היה הרבה יותר גדול ממה שהתחתונים יכולים לקבל אפילו על ידי כלים.